

יונתן "שלי"

הילה עמיר, מדריכת טיולים

אותי בכל פעם שהגעתי לפריז. אבל לא רק בפריז... כשיונתן היה בתל אביב, ושוקי היה בפריז, הייתי נפגשת איתו בימי שישי בצהרים בבתי קפה שונים בדיזינגוף. בכל פעם שהיה עובר מוכר עם זרי פרחים, יונתן היה קונה לי זר. ואומר: "שיהיו לך פרחים לשבת".

יונתן סיפר לי המון סיפורים על דמויות חשובות יותר או פחות. אף פעם לא רכילות. תמיד פרטים ביוגרפים שאפשרו לי להכיר אמנים מפורסמים עם עוד צד באישיותם.

בכל פעם ששאלתי אותו מה שלומו, התשובה הייתה תמיד אותה התשובה: "מה אני אגיד לך? הכל עשר".

אופטימי חסר תקנה שרואה רק את הטוב אצל כולם, לא רב עם אף אחד ומקבל את כולם כמו שהם בלי לנסות לשנות.

תמיד התעניין בשלום בני משפחתי ותמיד יכולתי להתייעץ איתו על כל דבר. אם ביקש משהו, אי אפשר היה לסרב לו.

אני חושבת שבעשרים ושנים השנים שהכרתי אותו למדתי על ההיסטוריה של ישראל וגם על זו של פריז, יותר מאשר אפשר היה ללמוד מכל ספר היסטוריה. כי אצל יונתן הסיפור היה מקבל צבע וצורה, טעם וריח ובעיקר, נשמה. ✎

ל כל אחד יש יונתן שלו... גם לי.

לפני 22 שנים, הייתי מדריכת טיולים חדשה שחיפשה בפריז מדריך מקומי לטיול עם קבוצה ישראלית בעמק הלואר. קיבלתי את מספר הטלפון של **יהושע ספקטור**.

צלצלתי. ענה לי איש עם קול נעים. שאלתי בצרפתית האם אפשר לדבר עם יהושע (אז עוד לא קראו לו שוקי) האיש ענה שהוא לא בבית. שאלתי אם אפשר לעבור לאנגלית, והאיש ענה: "אפשר גם בעברית". זו הייתה השיחה הראשונה שלי עם **יונתן כרמון**. אחרי שנים שוקי סיפר לי שיונתן אמר לו: "היא נשמעת נחמדה ואתה תעזור לה!"

בעצם הכרתי את יונתן דרך שוקי, אבל יונתן היה גם הוא לחבר לי. בכל פעם שסיימתי להדריך טיול בפריז, הייתי נשארת עוד יומיים שלושה אצל שוקי ויונתן בבית. שוקי עבד כל הימים ואני נשארתי עם יונתן.

הוא היה יורד לבולנז'רי, קונה בגט ומכין לי ארוחת בוקר. אבל קודם כל היה מגיש לי קפה למיטה.

היינו מטיילים ברחובות פריז ונכנסים לחנויות שאהבתי. פעם אפילו הלכנו לחפש שמלה לבר מצווה של בני. שתינו קפה בכל מקום אפשרי והוא תמיד סיפר לי על אנשים רבים שהכיר.

הוא היה מבשל לי ארוחות מיוחדות ודאג לפנק

"שתינו קפה בכל מקום אפשרי והוא תמיד סיפר לי על אנשים רבים שהכיר"

אחרי שנים שוקי סיפר לי שיונתן אמר לו:
"היא נשמעת נחמדה ואתה תעזור לה!"